SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni" Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 215. V Ljubljani, v sredo 20. septembra 1893. **Letnik XXI.**

Shod volilcev v Metliki.

Iz Metlike, 17. septembra.

(Konec.)

V to svrho naj bi se zmenili, da ne bi bili zastopani samo Črnomaljčani, ampak tudi Metlika naj bi poslala nekaj zastopnikov tja, da izrazi svoje želje ministru in drugim merodajnim gospodom.

Druga stvar: To gibanje naj pa ne ostane samo v Metliki, samo na tej meji, ampak spravite kvišku tudi sosedno Hrvatsko; naloga Vam je torej, stopiti v zvezo s Hrvatsko, z najmerodajnejšim mestom, s Karlovcem.

Kaj je bil Karlovec nekdaj, in kaj je sedaj? — S to zvezo pa dobi Karlovec mnogo svoje prejšnje veljave nazaj, sosedje naši bodo radi podpirali naše želje.

Še nekaj: Kod bi pa železnica šla in koliko bi stala? In to moram poudarjati: kajti vlada se še meniti noče brez podlage, brez projekta, kje bi šla, koliko bi stala in koliko potegnila. Ta reč pa stane denarja. Naš rojak mi je rekel, da tak projekt stane 12—15 tisoč.

Naloga odseka bi torej bila, da se obrne na deželni zbor s prošnjo, da se iz deželnih sredstev plača ta projekt. Tako smo tudi sedanjo železnico napravili, dežela nekaj, hranilnica nekaj, interesenti nekaj. Tudi tukaj naj bode tako.

Jaz sem pripravljen, v deželnem zboru to stvar sprožiti, toda rabim glasov iz svojega volilnega kraja. Pošljite prošnjo v Ljubljano s podpisi, ta bo moja podpora, da kaj dosežemo.

Peticija, deputacija ne velja ničesar. Toda zadnja točka, ta bode stala. Postopajte tako, kakor rojaki onostran Gorjancev, dejanjsko se udeležite dobav! To poljudno pojasniti je pa težko.

Vprašanje pride: Kdo utegne zidati železnico, in pa odkod? Okraj tega ne zmore. V poštev tedaj pride dežela, privatno društvo ali država. Neki marljiv poslanec, pa včasih malo prenagel, predlagal je 9. maja 1893 predlog, da bi vzela dežela 8 milijonov na posodo. Jaz, ki sem Vaš rojak, in se gotovo prvi zanimam za Vaše koristi, jaz tega svèta ne bi dal, in zakaj ne? Če se nadejamo zveze do Karlovca, potem ni več lokalna železnica, ampak svetovna, del one velike verige, ki veže vztok in zapad, in za to ne more biti dolžna skrbeti mala deželica, ampak država.

Če pa ostane pri Kolpi, potem je navezana na to, kar pošiljate in dobivate, potem se ne bi ni troški, ni obresti pokrili.

Dežela tega ne more, iz tega izvira, da tudi privatnega društva ne pridobimo zá-se. Torej nam ostane jedino le država. Tedaj država, ti skrbi za nas, ti nam pomagaj!

To pa lahko stori na dva načina: da jo sezida kot državno železnico in jo pokrije po državnem proračunu, — ali si pa pomaga tako: država podpira neko akcijsko društvo v tej meri, da njemu omogoči podjetje. In tega drugega načina se gotovo prime država. Na ta način ložje prispejo dežela in interesenti. Da državo pripravimo do tega, zjediniti moramo vse svoje sile.

Potem je treba stavbenega kapitala. Kako se pa ta kapital skupaj dobi? Po delnicah in obveznicah. (Razlaga, kaj je to.) Pri nas je tudi to težko. pri kočevski železnici je bilo ložje; tam se je državna železnica obvezala, da hoče od trboveljske družbe kupiti milijon meterskih centov premoga; cent plačuje po 45 kr., od tega dobi dežela 23 kr., to napravi na leto 237.000 gld., za to je dežela riskirala pri svoji garanciji. Tega pri nas ni; premoga sicer imamo v Črnomlju, toda država ga ima že dosti; torej garancije ni; če je pa ni, naj-li vse pustimo v miru?

Še nekaj je mogoče. V novejšem času so začeli tako zidati železnice, da se lahko splačajo; na pr. letos se je zidala železnica v Galiciji in na Koroškem, kjer so kraji ravno tako revni, kakor tukaj, in železnica se ne bi splačala. Država je pa rekla: Železnica stane 11 milijonov; 10 jih vzemite na posodo in jaz sem porok, da se obresti poplačajo; 1 milijon naj pa skupaj spravi dežela in interesenti. Ravno tako je z ziljsko železnico. In sedaj so opravičene zahteve naše: Če si ti država toliko storila za Galicijo in Koroško, stori tudi nekaj za nas! Če torej rečem: Železnica stane 4 milijone; od tega garantira država za 3½ milijona, pol milijona pride pa na nas in ta denar lahko spravimo skupaj. Za Kamnik je dala država 10 odstotkov od 100, zakaj ne bi tudi za nas? Interesenti se pa bodo tudi dobili; društvo premoga v Črnomlju bode že dalo primerno svoto. metliška posojilnica ima tudi interes, grunti bodo precej več stali, posojila bodo bolj varna in ložje bode posojevala; Vi posnemajte svoje rojake, občinski zastopniki naj vzamejo delnice, vsaj to ni zavržen denar, nekaj so vedno vredne; vsaki naj premisli svoje koristi in potem si naj vzame akcije.

Stopite v zvezo s Hrvati, pošljite odsek v Kočevje, da izrazi svoje želje, pošljite v kranjski državni zbor peticijo, prevdarite, kar sem Vam povedal o delnicah in podpirajte nas, brez Vas ne bode železnice. Vi se morate zanimati, Vi žrtvovati! Kaka težava je bila onkraj Gorjancev. Torej Belokranja! posnemaj zgled rojakov onostran Gorjancev."

Za poročilom Šukljejevim oglasi se g. dr. Marinko ter omenja nevarnosti, da bodo Kočevarji delali za zvezo Kočevje-Zdelnice-Reka. Ta zveza je poglavitna iz strategičnih ozirov, ker dobimo litoralno železnico; proti naši zvezi na Karlovec bodo Ogri gotovo nasprotovali, torej nam bodo naše deputacije na Hrvatsko tudi malo pomagale, kajti Kar-

LISTEK.

Pantheon.

Arabeske. Napisal Josip Jaklič.

XVI. Fama.

Ne vém, ali se mi je samo sanjalo, ali pa sem imel vizije. Spominjam se le toliko, da so mi bili živci vsled prenapornega dela bolestno razdraženi.

Cela stvar pa je bila taka-le:

Bil sem nekje v mali sobici. Na mehkih stolih sedela je večja ženska družba. Srebala je iz ličnih skodeljic dèhtečo kavo in živahno se razgovarjala. Vlekel sem na uho, a dolgo nisem mogel dospeti do nikakega rezultata. Vendar mislil sem si, da obirajo ljudi. — In nisem se motil.

„Ste-li že čuli o gospodu X.? — Pravijo, da je velik slepar in da se le hlini poštenega, svetega človeka. . . . Se vé, dokazati mu ne more nobeden ničesar. . . ."

„Oho, ali ste priprosti! To je vendar po vsem jasno! Kako bi bil sicer prišel do tolikega imetja? — S samo trgovino gotovo ne! . . ."

„Prav imate, povsem prav! Meni se je zdel že zdavna sumljiv. . . . . Sicer pa vém za gotovo, da je slepar, in marsikaj nelepega povedala bi Vam lahko o njem. . . ."

„A, . . ." — začulo se je mahoma iz vseh ust. — „Kaj pa, kaj, gospa? . . ."

„Tega Vam ne morem povedati, a verjamete mi lahko na besedo."

Zopet zategnjen „A?" iz vseh grl.

„In gospod Y. je ravno tak. . . ."

Vlekel sem še dalje na ušesa, a razumel nisem ničesar več. . . .

Polagoma jele so se razhajati. Odšel sem tudi jaz.

Drugi dan zjutraj vedelo je vse mesto, da sta gospod X. in Y. malovredna človeka, svetohlinca in licemerca prve vrste. . . . Prišla sta kar čez noč v slabo ime pri ljudstvu.

Gosp. X. se je sicer trudil, opovreči to mnenje. No, zamán. Dasi je bil nedolžen, dasi je tožil nekatere zaradi obrekovanja, in so bili dotičniki tudi sodno kaznovani, pomagalo ni nič. Ljudje so pomežikovali in si šepetali na uhó: „Sevé, resnice ne čuje nihče rad, zato, ker očí kolje." V očéh ljudstva je ostal gospod X. slepar.

„In kakšna pravica vlada dandanes na svetu! Če človek resnico govori, zapirajo ga. Cvenk dostikrat pravico prevpije."

V slab sloves prišel je tudi sodnik gospod Q.. ker je sodil nepristranski. Dejali so, da ga je gospod X. podkupil.

Gospod Y. pa se ni zmenil za obrekovanje kar nič. Reagoval ni niti najmanj, če tudi je bil i on nedolžen.

Ljudje so stikali glave: „On že vé, zakaj je tiho. Kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce, — pravi stari pregovor. O, kar se tiče gospoda Y., je velik, navihan slepar. . . ."

* * *

Bil sem na trgu. . . . Branjevke so živahno kramljale.

„Gotovo je, da je žena gospoda N. svojemu možu nezvesta. Gleda neki prav rada za poročnikom M. Pravila mi je to moja prijateljica Meta, njej pa zéljarica Urša, in tej pa morda Klinarjeva dekla."

„Oj, svet je dandanes spriden!"

Popoldne govorilo se je po mestu, da je soproga gospoda N. nezvesta svojemu možu, da ima nedovoljene zveze s častnikom M., in še druge stvari. Znalo je to vse mesto.

Jaz vém, kako je nastal ta glas. Tako-le:

Zéljarica je dejala Klinarjevi dekli mej pogovorom: „N.-ova žena je v resnici prav lepa gospa."

Klinarjeva dekla: „To je res! Toda lepota je nevarna. Čudno, da je lajtenant M. še ni opazil."

Zéljarica (Meti): „Lajtenant M. bajè lazi za soprogo gospoda N."

Meta: „Če le tudi ona za njim ne!"

Zadnja branjevka pristavila je še sama nekaj in njene poslušalke istotako, in sedaj je bila stvar zrela, da se razširi po mestu.

Gospa N,, — nedolžna sicer, — morala je molčati.

lovec in Sisek pospeševati ni ravno Ogrom tako na srcu, tem bolj bodo pa na strani Kočevarjev, ker bode na oni strani ravno ogersko pristaniščе najbolj prizadeto.

Gledé velikih tovarn pravi dr. Marinko, da mi nismo zoper velika podjetja, kakor morebiti misli g. poslanec, ampak le proti onim, kjer se jeden gospodar masti z žulji druzih svojih podložnih, zato ga interpelira, bode li delal na to, da nam vlada garantira in se postavi na stran delavcev v njihovo obrambo, da dobé, kar zahteva lahko vsak kot človek in pa kot kristijan.

Poslanec Šuklje odgdvori: Dr. Burger stavil je jedenkrat ravno tako vprašanje na njega gledé na isto železniško zvezo in on mu je takoj odgovoril: njegova dolžnost da je, stati za Belokranjo. Kočevarji torej znajo njegov odgovor. Nevarnost je sicer že tu. Ogrom bi ona zveza gotovo ugajala. Toda potežkoče so: a) naša sedanja železnica bi veliko zgubila, ker bi se n. pr. les vozil po bližnici in ne več po sedanji naši železnici, ki je vendar glavna proga, kočevska je pa le stranski del. Interes torej naše železnice zahteva, da se brani zveza Kočevje-Zdelnice-Reka; b) da bi naš minister delal na korist Ogrom, tega si pač ne bodemo mislili, tega nikakor pričakovali.

Kar je pa dr. Marinko izrekel gledé tovarn, izjavlja, da se strinja z g. dr. Marinkom. On bode vedno za take zakonske načrte krščanske socijalne stranke, da se varuje delavce, on bode z vso energijo delal na to, in pospeševal vsako pametno organizovanje, ker to zahteva najvitalnejši interes, da se varuje človeštvo pogina.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. septembra.

Izjemno stanje v Pragi. Mladočeški list „Krakonoš“, kateri pa vedno ne trobi v Gregrov rog, je priobčil jako znamenit članek o izjemnem stanju v Pragi, ki kaže, da se tudi mej Mladočehi nahajajo ljudje, ki še znajo trezno misliti. Ta list omenja, da se je izjemno stanje proglasilo vsled demonstracij in izgredov v poslednjem času v Pragi, zlasti pa povodom protiavstrijskih demonstracij, ki so bile na predvečer cesarjevega rojstvenega dne v Pragi. Omenjene demonstracije prihajajo od mladih nepremišljenih ljudij. Ministerska naredba, s katero se je proglasilo izjemno stanje, je istega dne in meseca kakor kraljevski reskript, s katerim je priznal cesar češko državno pravo. Vsled tega izjemnega stanja se je za Prago razveljavila pravica shajanja in zborovanja in pa tiskovna svoboda. Nadalje se je ustavilo delovanje porotnih sodišč za celo vrsto hudodelstèv in pregreškov. Mi obžalujemo, da ministerstvo drugače ne more vladati na Češkem, kakor z izjemnim stanjem in zatorej obsojamo vse izgrede, ki so se poslednji čas ponavljali v Pragi, ki neso koristili naši stvari, temveč le nasprotnikom našim. Branimo najodločneje naše državno pravo in narodno jednakopravnost, varujmo se pa pred nepostavnimi sredstvi, katerih odobravanje in poraba mora privesti do punta, ki bi bil češki grob. V vstaji in uporu Čehi ne smejo iskati rešitve, če nočejo propasti kakor narod. Vsakdo mora vedeti, da narod nema sredstev, da bi se mogel puntati proti taki državi kakor je Avstrija. V Pragi se je poslednji čas politični boj prenesel na ulico in politično nezreli in nepoklicani življi so ga vodili. Niti češkega državnega prava niti narodne jednakopravnosti ne dosežemo z izgredi in demonstracijami, katerih vspeh traja le nekaj ur. Doseči moremo kaj le z resnim in neutrudnim delom, ki se mora kazati posebno v češkem deželnem in državnem zboru. Tam mora narod češki po zastopnikih svojih pokazati, da je važen faktor in prisiliti vlado, da se ozira nanj. To se pa ne doseže s popolnim osamljenjem in s samimi govori. Češkemu narodu so zadnji čas zadoščale same fraze in je zatorej mislil, da je prišel čas, ko se mora začeti boj na življenje in smrt proti Dunaju in centralizmu. To je bila napaka, iz katere bi poslanci bili morali spraviti narod, ne pa ga v njej še le utrjevati. Sedanji čas, ko je češki narod popolnoma osamljen, ko ni nobeden njegov naraven zaveznik proti vladi v opoziciji in ko je češki narod sam nejedin, ni za boj na življenje in smrt. Vsak pameten človek je moral vedeti, da nakrat češkega državnega prava ne dosežemo, vsaj se sedaj še izjemnega stanja znebiti ne moremo. Če pa za take stvari ni dovolj moči, bi poslanci bili to morali povedati narodu in mu razložiti, da je najprej treba dovršiti pripravljalna dela. S hrupom se zadnji čas ni nič doseglo in izjemno stanje je nova ovira. Od uresničenja svojih želja smo dalje, nego smo bili kedar koli, kar dokazuje, da je napačna pot, po kateri smo hodili dozdaj. Poslanci naj poiščejo kako drugo sredstvo in narodu naravnost povedo resnico. Državni zbor gotovo potrdi izjemno stanje in potem naj nastopijo Čehi negotovo trnjevo pot pasivne opozicije, katero so že jedenkrat hodili. To je žalosten vspeh. S pasivnim uporom prav ničesa ne dosežemo, dokler smo osamljeni. Poslanci bi se bili morali pobrigati za zaveznike, predno so stvari tirali tako daleč. Bati se je, da so Čehi pred veliko blamažo in sramoto. S pasivnim uporom ne bodemo ničesa dosegli. Vodje bi bili morali vedeti že naprej, da pridemo v tak položaj. — Ta glas mladočeškega lista naj posebno tisti dobro premislijo, ki so dosedaj take hvalili mladočeške poslance. Mi pa le toliko rečemo, da je obžalovati, da „Krakonoš“ ni že poprej večkrat tako odkrito povedal resnice, da bi narod že bil bolj spoznal svoje zastopnike in položaj. Nekoliko se je pa že dosedaj opazovalo da mladočeški listi v manjših čeških mestih zastopajo bolj zdrave nazore, samo da neso mogli premagovati vpliva Gregrovega glasila.

Shodi povabljenih gostov. Na podlagi razsodeb najvišjega sodišča bodo oblastva strožje postopala, kar se tiče shodov povabljenih gostov. Kakor je znano, tacih shodov ni treba naznanjati policijskemu oblastvu. Za tak shod se bode v bodoče zmatrati jedino shodi, za katere sklicatelji izdajo posebno na določene osebe glaseča se vabila. Zahtevalo se bode, da sklicevatelji sami določijo osebe, katere povabijo in jih tudi osebno poznajo. To je posebno važno za zborovanja odposlancev in kongresov, katera se bodo morala v bodoče naznanjati, ker se navadno izdajo občna vabila na društva, katera odpošljejo odposlance, torej prireditelji ne izdajo vabil na določene osebe in sami prostovoljno ne izbirajo povabljencev. Društvena svoboda se torej bistveno omeji. Ker v Avstriji društvena svoboda že tako ni velika, je tako omejenje pač le obžalovati.

Občinske volitve v Bolgariji. V nedeljo so bile občinske volitve v Bolgariji in so skoro povsod voljeni samo vladni pristaši. Volitve so se vršile mirno iziměi v Eleni, ker so opozicijonalci, videč, da propadejo, napali volilno komisijo in raztrgali volilne zapisnike. Volitve v občinske zastope so pokazale, da vlada nima dosti nasprotnikov v deželi, če tudi se razširjajo proti njej razne laži. Tako se je zadnji čas razširjala novica o razporu mej knezom in ministerskim predsednikom. Ta novica je seveda prihajala iz one ruske kovačnice, iz katere prihajajo razne laži o Bolgariji. Sicer pa take vesti niso nove. Razširjale so se že večkrat. Nekateri ruski listi zadnja leta hujskajo sedaj Stambolova proti knezu, sedaj kneza proti Stambolovu, da bi mej njima napravili razpor, ali seveda svojega namena ne bodo dosegli.

Izjemno stanje za sedmograško. Ogerski ministerski svèt se je nedavno posvetoval o tem, da se proglasi izjemno stanje na Sedmograškem, kjer se močno gibljejo Rumuni. Kaj se je sklenilo, se nič ne poroča, ali najbrž je pričakovati, da se v kratkem izjemno stanje proglasi. Mažari so že tako vajeni le silo uporabljati proti drugim narodnostim.

Srbski kralj Aleksander se je s svojega potovanja po deželi povrnil v Beligrad. V Zajčaru je v več nagovorih naglašal, da dobro vé, da vstaja 1883. leta ni bila naperjena proti kralju, temveč zakrivili so jo le tisti, ki so imeli poseben interes spreti kralja z narodom. Kralj se je izrazil, da si bode prizadeval opravičiti pričakovanja, katera se stavijo vanj in ozdraviti rane, katere je vsekalo liberalno ministerstvo, katero je on odpravil.

Umetnost.

Beseda o varstvu in ohranjenju cerkvenih umetnostnih starin.

Umetnih izdelkov iz raznih strok in dob umetnije imele so slovenske dežele v vseh časih in jih imajo še deloma dandanes. Žalibog, da moramo pisati „deloma dandanes“, kajti mnogo se je pogubilo deloma s silo, deloma po nevednosti ali pa vsled prenapete gorečnosti po novih izdelkih, katerim so se morali umakniti stari, umetnostni izdelki.

Mnogo je uničila turška sila, še več pa doba jožefinska pretečenega stoletja, ko so se pod nič razprodajali iz samostanov in njihovih cerkvâ izdelke dovršene umetnosti. Razni umotvori teh samostanov so se razprodali križem svet, le nekaj jih je ostalo doma po raznih cerkvah. Tako se na pr. ostanki štiških umetnostij in kostanjevičkih nahajajo po cerkvah na Dolenjskem, a večina se je poizgubila, da ni ne duha ne sluha o njih. Iz bistriškega samostana pri Vrhniki stojé nekateri altarji v vrhniški cerkvi in drugodi; zadnji opat, ki je bil pozneje kurat na Črnem Vrhu, prinesel je tje gori nekatere reči, katere se še hranijo ondi. Med drugim lepo izdelan krucifiks iz trdega lesa, relikvarium in umetno uro. Pravcati lov na naše cerkvene starine napravil se je pred dobrimi petnajstimi leti. Takrat so krivonosi kupci silili in ponujali in zvijali župnijske predstojnike, a tudi priproste ljudi in jih ociganili za marsikatero umetniško delo. Cele skladovnice škrinj in drugih rečij je romalo na Francosko, a drugi izdelki na Dunaj in drugod v shrambe denarnih baronov. Ker se v posameznih slučajih pri nas še ponavlja razpečavanje cerkvenih starin, zdi se nam potrebno, sledeče zapisati v prevdarek.

1. Cerkveno-umetnostne starine imajo svojo stalno vrednost. Ceniti te vrednosti pa ni v stanu nevešč, ampak veščak. To vedo dobro tudi starinarji, zato si pa tudi brusijo peté in jezik za take starine. Kdor tedaj take reči prodaja in oddaja, ne da bi se poprej posvetoval s kakim veščakom, kaže

---

V kavarni spraševali so tovariši poročnika M., je-li res to? Odvrnil ni ničesar; samoljubno se je nasmejal in si vihal brke. . . . Prepričani so bili vsi, da je govorica istinita.

* * *

Bil sem v vredništvu nekega zloglasnega lista.

Glavni vrednik — majhno, Thersitu slično človeče židovskega obraza — držal je v roki še moker članek jednega sovrednikov, še mladega, neizkušenega človeka. . . .

„Moj Bog! Kolikokrat sem Vam že dejal, da ne znate pisati dovolj diplomatično. Vi pravite: Poslanec Z. je vladen človek, podkupljiv, panamit .. Od te in te delniške družbe dobil je 30.000 kron, zato da je glasoval za ta in ta predlog . . . — Bože moj, kako okorno! Kdo pa Vam bode to verjel? Dejali bodo vsi, da ste brezvesten obrekovalec — poslanec Z. pa Vas bode tožil in temnica Vam ne odide. — — — Reči morate n. pr. tako-le: Mi nikakor ne odrekamo gospodu Z. državniških zmožnostij; baš obratno: on vidi dalje, nego vsak drugi naših poslancev. Morebiti zato — pravijo zlobni ljudje — ker ima z visokimi dostojanstveniki kaj intimne zveze. Mi tega nikakor ne verujemo. Res je sicer — kakor smo pozvedeli iz verodostojnega mesta — da mu mislijo podeliti visoko odlikovanje; a iz tega dvomimo, da bi se smelo kaj tacega izvajati. Tudi pravijo, da je kaj tesno zvezan z neko delniško družbo. Res je sicer zadnjič nekam čudno glasoval v tem oziru, a zato ima on gotovo že svoje posebne vzroke. . . — — Pišite tako nekako, ne povejte, temveč namignite samo, kaj mislite; ob jednem pa ta sumničenja tudi tako jasno kot le možno zanikavajte, zato da vsak razume, kaj ste hoteli povedati. Ni vrag, Vam potem ne more do kože in ljudje verjeli Vam bodejo vse, kar ste povedali. Da, še več! Ugibali in uganili bodo celó ono, kar ste previdno zamolčali. In to je voda na naš mlin. Sešteli bodejo sami natančno, koliko tisoč je dobil od delniške družbe, kako odlikovanje ga čaka itd. itd. Renommé njegov je v kratkem pri kraju in mandat njegov je izgubljen, ako nam še o pravem času ne plača dovolj, da ga hvalimo in branimo v svojem listu. In v tem slučaju nam bode to kaj lahko. — Če bi pa tako pisali, kakor hočete Vi, ne dosegli bi svojega namena, očitali bi nam nedoslednost in z našim vplivom bi bilo skoraj pri kraju.“

Molčé in s svetim spoštovanjem poslušali so vredniki lista svojega principala. . .

Mladi človek pa je skoraj zopet pomočil pero v črnilo, škrebljal nekaj časa po raskavem papirju ter napisal članek po danem mu navodilu. Bil je tiskan in dosegel je svoj namen popolnoma. Nadarjeni požrtvovalni poslanec Z. dobival je nezaupnico za nezaupnico in slednjič je bil prisiljen, odložiti svoj mandat.

nevednost in lahkomišljenost in škoduje cerkvi, katero oropa z lahkomiselno prodajo cerkvenih starin.

2. Dela zoper voljo in namen onih prednikov, ki so dali napraviti cerkveno starinske umotvore. Volja prednikov je bila gotovo ta, da se cerkvene umetnije hranijo v kinč cerkve, v čast božjo in v porabo pri službi božji; ne pa, da se prodajo kramarjem in dobičkaželjnim starinarjem. Ali napravljamo dandanes altarje, podobe, tabernakeljne, spovednice, kelihe in druge reči, da bi jih naši zanamci petičnim baronom prodali za slepo ceno? Ali napravljamo svete posode in orodja, katere služijo Kristusu in od njega postavljenim zakramentom, zato, da jih postavljajo krivonosi in drugi, ki zaničujejo našega Odrešenika, po svojih hišah? In vendar se to godi z razpečavanjem cerkvenih starin; kajti denar se ne ozira na krščansko mnenje, ne na ljubezen do Najsvetejšega, katere je prejšnje čase nagnila naše prednike, da so svoje trdo prislužene krajcarje obrnili in darovali za lepšanje naših cerkvâ! (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. septembra.

(**Poslanec g. Viljem Pfeifer**) priredi volilni shod za volilce Belekrajine v nedeljo dne 1. oktobra 1893 ob 3. uri popoldne v Gradacu v gostilni g. Macele-ta, da poroča o svojem delovanju v državnem, deželnem zboru in v delegacijah.

(**Shod volilcev v Metliki.**) Mi smo obširno objavili poročilo o shodu volilcev v Metliki, katerega je sklical poslanec Šuklje. Storili smo radi tega, ker je vprašanje o podaljšanju dolenjske železnice in njeni zvezi s Karlovcem tako važno, da treba Slovencem porabiti vsako priliko, da se bavijo ž njim ter da vplivne kroge nanj opozarjajo. — Shod sam pa je tudi zanimiv radi tega, ker poslanec Šuklje ondi ni upal se posluževati onega tona proti konservativni naši stranki, kakor je to storil v Novem Mestu. — Zadovoljni smo tudi z izjavo gospoda poslanca Šukljeja na interpelacijo profesorja doktorja Marinkota, da bo deloval v prid delavnih stanov. Želeli bi bili, da bi bil to storil že pri sejah stalnega davkarskega odseka, v tekočem letu, a ker tega ni storil do sedaj, nadejamo se, da bo storil v prihodnje vezan z besedo, katero je dal svojim volilcem v tem oziru. — Glede podaljšanja dolenjske železnice čez Gorjance pa Slovenci skrbimo, da to vprašanje toliko časa ne pride z dnevnega reda, dokler ne steče dolenjska železnica do Karlovca.

(**Deželni predsednik**) baron Hein se je včeraj povrnil v Ljubljano.

(**Deželni odbor**) je imenoval gospoda Mateja Lavrenčiča, deželnega poslanca in posestnika v Vrhpolju pri Vipavi, v okrajni šolski svet v Postojini namesto umrlega Hinko Kavčič-a.

(**Za otvoritev železniške proge Ljubljana-Kočevje**) delajo se v Kočevju velike priprave. V predvečer otvoritve, t. j. dne 26. sept. bo v mestu mirozov in serenada. Dne 27. sept.: Ob 6. uri zjutraj budnica po mestu; ob 12. uri opoldne prihod slavnostnega vlaka v Kočevje; došle goste pozdravi župan kočevskega mesta; vožnja v mesto med špalirjem odposlanstev, društev in šolske mladine; sprejem pri slavoloku od kočevskih gospic v narodni kočevski noši; vožnja in ogled premogovnika; ob 1. uri slavnostna gostija v hotelu „pri mestu Trstu“; ob 3. uri 30 minut odhod slavnostnega vlaka nazaj v Ljubljano. Zvečer bo pa vse mesto slavnostno razsvetljeno in zažigali bodo umeteljni ogenj, nato pa prijateljska zabava.

(**Iz Šmihela pri Novem Mestu**): 28. avgusta je bil tukaj sklep šole. Po sklepni sv. maši se je zbralo v šolskih sobah mnogo novomeške gospôde, med njimi mil. g. prošt Urh. Presenetilo je vse poslušalce, ko so učenke iz raznih krajev tako vrlo in točno odgovarjale na vsa vprašanja iz krščanskega nauka in iz drugih predmetov. Zlasti zanimivo in ganljivo je bilo poslušati gluhoneme deklice, ki so govorile in se naučile vseh predmetov, kakor zdrave njih tovarišice. Kako izvrstno vodijo prečastite šolske sestre „de Notre Dame“ to šolo, priča to, da so do malega vse učenke bile pohvaljene in dobile darila. Mili g. prošt je razdelil med nje jako lepe podobice in pred odhodom jih prijazno nagovoril, naj kakor pridne bučelice nabirajo si znanosti v mladosti, da bodo mogle kdaj srečno porabiti jih v življenju; zato naj bodo hvaležne svojim skrbnim odgojiteljicam. — Bilo je tudi razstavljenih mnogo tkanin in jednakih stvarij, katere so izvršile letos šmihelske gojenke pod vodstvom svojih učiteljic. Bile so med drugim cele sobine oprave za par novomeških družin Dal Bog, da bi se že skoro ustanovila gluhonemnica na Kranjskem, najbolje tu v Šmihelu. V boljše roke teh sirot ni moč izročiti, nego so „uboge šolske sestre.

(**Toča.**) V ponedeljek, 18. t. m., ob 1. uri popoldne, pobila je toča okoli Novega Mesta, kjer je naredila precèj škode. Vinogradi na Trški gori pa so ostali nepoškodovani.

(**Nesreča pri parniku „Argo“ na Jadranskem morju.**) Prijatelj, ki se je sam vozil na lloydovem parniku „Argo“, nam poroča: Parnik „Argo“, ki je vozil iz Dubrovnika čez Pulj v Trst, odplul je iz Dubrovnika v soboto, dne 16. m., zvečer, mimo Spljeta v Zader. V nedeljo, 17. t. m., zvečer, odrinil je iz Zadra. Komaj smo odvečerjali, kar začne na ladiji pokati, ladija obstoji in vseh potovalcev polasti se velik strah. Naenkrat nastane splošna smešnjava, potovalci zahtevajo čolne in kapitan sam ne vé, kje se ga glava drži. Ob južnem vetru naletela je namreč ladja na otok Ulve ob 10. uri po noči; morje pa je bilo precej nemirno. Pomorščaki dajali so znamenja, spuščali rakete in vžigali bengaličen ogenj, da bi opozorili na-se ladijo „Messina“, ki jo plula ob tistem času v Metkovič. Ta ladija pripluje ob 2. uri po polunoči (18. septembra); z žičastimi vrvmi hoteli so vzdigniti parnik s proda, a zastonj poskušali so do ½6. ure zjutraj. Ko vidijo, da nič ne opravijo, jadra „Messina“ proti otoku Selve, od koder prosi telegrafičnim potom pomoči v Trstu, Pulju in Zadru. Ob 10. uri dopoludne se povrne, ob ½11. uri pride iz Zadra druga ladija v pomoč, z imenom „Hebe“. Obe ladiji ogugate „Argo“ ob ¾ na 11. Parnik „Argo“ dobil je razpoklino in bilo je par črevljev vode na dnu, pri vijaku zlomili ste se dve lopati. S petnajsturno zamudo priplula je „Argo“ danes ob dveh po polunoči v Trst. — Ladija „Argo“ dolga je 100 korakov in rabili so jo prej za potovanja v Smirno. Na ladiji bil je ob tej nezgodi tudi znani c. kr. konservator msgr. Grano iz Gradca.

(**Imenovanje**) Pravni praktikant gosp. Teodor Bežek pri deželnem sodišču v Ljubljani imenovan je avskultantom.

(**Pred novim deželnim gledališčem**) pričela so se pretekli teden dela, da se postavi nova „rampa“, katera bode do konca oktobra dogotovljena.

(**Nove pevske moči**) — dva pevca in dve pevki, za opero, oziroma opereto — katere je „Dramatično društvo“ pridobilo s praškega konservatorija za slovenski oder, so že došle v Ljubjano. — O repertoirju samem, kakor o ostalem osobju, ki je za to sezôno določeno, pa še ni nič znanega, dasiravno je sezôna že pred durmi.

(**„Narodni Dom“.**) Kakor čujemo, so podrobni načrti za to stavbo že izdelani in se bode v kratkem vložila prošnja za stavbinsko dovoljenje. — Kakor vse kaže, bode zgradba do leta 1895 srečno pod streho.

(**Glas iz občinstva.**) Piše se nam: Pred nedolgim časom bil je pri našem mestnem starešinstvu govor o znižanju ceste za gradom, to je od konca Streliških ulic do Sokolove hiše, zadnji čas pa je ta zadeva šla menda zopet „ad acta“. In vendar bi se z znižanjem tega grba prišlo velikemu nedostatku v okóm, na drugi strani pa dokaj koristilo prometu in občinstvu.

(**Licitacija lož.**) Dne 26. septembra t. l. vršila se bode zakupna dražba lož v deželnem gledališču, in sicer ob 10. uri dopoludne za nemške, ob ½3. uri popoludne pa za slovenske predstave. Dražbeni pogoji so razgrnjeni na vpogled od danes naprej v deželni pomočni pisarni med 11. in 12. uro dopoludne. Pogoji so slični onim leta 1892; novo je, da imajo tudi po preteku igralne dôbe do pričetka gledališke sezone 1894/95 slovenski zakupniki pri slovenskih, nemški zakupniki pa pri nemških predstavah pravico do porabe lož. Pri predstavah drugih vrst bo deželni odbor od slučaja do slučaja odločeval, kako je postopati gledé porabe lož.

(**Iz Opatije**) se nam poroča, da je tjà dospel pravosodni minister g. grof Schönborn, v Opatiji ostane 10 dnij. — Dne 1. oktobra priredi ondotno gasilsko društvo javno tombolo v društvene namene.

(**Tihotapstvo in brezvestnost.**) Zadnji čas se je že čulo mnogo opravičenih tožb o visokih cenah za meso v Ljubljani. No, zadnji čas prišlo je na spodnjem koncu mesta na vrsto tudi tihotapstvo z mesom in živino: brez obrtnega dovoljenja se žival kolje in brezvestno se bolnih živinčet meso v mesto vtihotaplja iz ljubljanske okolice, ne da bi postavnim organom prišla dotična druhal v pest! — Da se na drugi strani ne manjka jednako brezvestnih krčmarjev in gostilničarjev, ki kaj slastno kupujejo tako fino blago, je umevno, saj jih je dovolj, ki jim je „g'schäft“ glavna stvar, vse drugo deveta briga! — Nadejati se je, da pridejo poklicani faktorji takim manipulacijam kmalu v okom!

Društva.

(Vabilo k besedi,) katero priredé novomeški slovenski akademiki v korist slovenskemu dijaškemu podpornemu društvu „Radogoj“ s prijaznim sodelovanjem gospic M. Paulovich, J. Vidic, M. Vasič in gospoda J. Hladnika, v Novem Mestu dne 23. septembra 1893 v prostorih Narodnega doma. Začetek točno ob osmi uri zvečer. Vstopnina 30 kr., sedež 50 kr. Sedeži se prodajajo dva dni pred besedo od 11. do 12. ure v čitalnici in zvečer pri blagajni. Gledé na blagi namen se preplačila hvaležno sprejemajo. — Vspored: 1. A. Dvořák: „Slovanski plesi“, VIII. G mol, čveteroročno na glasoviru. 2. Slavnostni govor, govori predsednik „Radogoja“, g. Ivan Hribar. 3. J. Hladnik: „V mraku“, dvospev za sopran in bariton. 4. J. Stransky: „Andante“, op. 34, št. 2, za violončel in glasovir. 5. Fr. Ser. Vilhar: „Nezakonska mati“, samospev za sopran. 6 V. Lisinski: „Tuga“, samospev za bariton. 7. „Ženski jok“, veseloigra v jednem dejanju. Iz francoskega prevel Val. Mándelc.

(Bralno društvo v Sevnici.) Prihodnjo nedeljo dne 24. t. m., ob 4. uri popoludne, bode občni zbor bralnega društva v Sevnici v gostilni gospoda Antona Fabiani.

Telegrami.

Kisek, 19. septembra. Danes je posebno hudo topništvo poseglo v boj. Zadeli sta se severna in južna stranka, ali umaknila se je severna, ki je bila številno slabša. Vladarji in drugi gôstje so pazljivo sledili za posamičnimi zanimivimi bojnimi fazami. Pri manevrih so bili tudi nadvojvodinja Marija Terezija, vojvodinja Braganza, minister vnanjih stvarij grof Kalnoky, veleposlanik princ Reuss, deželno-brambeni minister baron Fèjervary. Nemški cesar je jako zadovoljen z vsprejemom v Kiseku. Nemški generali so izrekli svoje posebno občudovanje nad vztrajnostjo vojakov.

Kisek, 20. septembra. Cesarja in kneževske osebe so se peljali ob 6½ uri v Unterpullendorf (?), kjer so zaseli konje. Vreme je lepo.

Dunaj, 19. septembra. V Galiciji je poslednjih 24 ur zbolelo za kolero 22 oseb, 8 pa umrlo, na Ogerskem pa 19 zbolelo in 18 umrlo.

Dunaj, 20. septembra. Ker je pravosodno ministerstvo razpustilo društvo „Germanenbund“ v Solnogradu, razpustilo se je tudi 41 podružnic na Dunaju.

Praga, 19. septembra. Mej Mladočehi se je pokazalo hudo nasprotje. Na včerajšnjem mladočeškem shodu v Kohljanovcu so nekateri hudo pali po vodstvu stranke. Načelnik je moral zaradi hrupa shod razpustiti, ne da bi bil kaj posegel vmes vladni zastopnik. Po končanem shodu so se Mladočehi divje mej sabo zmerjali.

Pečuh, 20. septembra. Pravosodni minister Szilagyi je izjavil pri banketu protestantskega konventa, da se za dušne pastirje vseh veroizpovedanj bliža čas skušnje njih političnega prepričanja. Liberalizem ne nasprotuje veri, temveč je njen najzvestejši prijatelj. Minister je napil združenemu boju pod liberalno zastavo.

Pariz, 19. septembra. Brazilijsko poslaništvo naznanja, da so včeraj vstaši hudo bombardovali Rio de Janeiro. Položaj je nespremenjen.

Rio de Janeiro, 19. septembra. Ladija „Republica“ je prestopila k vstašem. Ta in več drugih ladij je izsililo izhod iz zaliva. Sedaj se pričakuje bombardovanje ali blokada južnih pristanišč. — Tuje banke so sklenile, da ostanejo zaprte, dokler se konča sedanja kriza.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg

(c. in kr. dvorni založnik) v **Curihu** (Zürich) priporoča **naravnost zasebnikom, črno, belo** in **barvasto** svileno blago od **45 kr.** do **gld. 11·65** meter, — gladko, progasto, karirano, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, desinov itd.) voznine in carine prosto. Vzorci obratno. — Pisma veljajo 10 kr. in poštna karta 5 kr. v Švico. 12 (1 19—14)

Umrli so:

17. septembra. Alojzij Trampuš, poštnega sluge sin, 3 leta, Dunajska cesta 31, neoplasma renis. — Janez Mavri, mizarjev sin, 4 mesece, Reber 6, jetika.

18. septembra. Teodor Remžgar, kleparjev sin, 26 dni, Florjanske ulice 17, akutni želodčni in črevesni katar.

V bolnišnici:

16. septembra. Marija Koritnik, gostačeva hči, 7 let, jetika. — Janez Zupan, kajžarjev sin, 18 let, jetika.

Tujci.

18. septembra.

Pri ***Maliču***: Gottsleben, komisar, s soprogo; Hostnig, zasebni uradnik; Bissow, zasebnik; From, trgovec, z Dunaja. — Storch, višji nadzornik, s soprogo; Tschernko, policijski ravnatelj, s hčerjo; Ebel, trgovec, iz Trsta. — Klotz, inženêr; Maurer, Winterholler, trgovca, iz Gradca. — Perko, trgovec, iz Maribora. — Feldstein, trgovec, iz Brna. — Reppitsch iz Celja. — Modic iz Nove vasi. — Fanganel, Vitturi, Klemenčič iz Pulja — Hagen iz Monakovega. — Sajiz dež. nadsodišča svètnik, iz Trebnjega. — Dworžek, major, iz Budimpešte. — Bruner iz Novega Mesta. — Petrović iz Aleksinca. — Lasner, tehnik, iz Ljubljane.

Pri ***Slonu***: Mubej, pristav; Hübner, potovalec, z Dunaja. — Kralj, sodnik, s soprogo; Hochstätter, trgovec, iz Zagreba. — Grubitsch, trgovec, iz Gradca. — Faber, Soletti, Redling, vitez Rauch iz Trsta. — Lazzarević, Vujić, Andrić, Nikolajević in Maksimović iz Požarevca. — Fux iz Ljubljane. — Bezley, železniški uradnik, iz Lvova. — Svetina, notarjeva soproga, s sestro, z Vranskega. — Černetič s hčerjo iz Št. Petra. — Havas iz Vel. Kaniže. — dr. Heubner, profesor, iz Lipsije. — Jarc, vikarij, iz Libušnjega. — Haverfold iz Oxforda. — Sreten, Kosta in Novaković iz Belgrada. — Blaznik, posestnik, iz Domžal. — dr. Tyl iz Plzna. — Czech, okr. sodnik v pok., iz Ljubljane.

Pri ***bavarskem dvoru:*** Eisenzopf, stotnikova soproga, iz Kočevja. — Majewski iz Ljubljane. — Trabusiner iz Trbiža. — Jurman s sestro z Reke.

Pri ***avstrijskem caru:*** Schmirandel iz Celovca. — Smoliner iz Mürzzuschlag-a. — Perne s hčerjo iz Tržiča. — Kren s Štajerskega. — Kinhofer, knjigovodja, iz Pulja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje: zrakomera v mm	Stanje: toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
19	7. u. zjut.	733·0	13·2	sl. vzh.	oblačno	2·00 dež
	2. u. pop.	734 2	16·0	sl. svzh.	„	
	9. u. zveč.	733 9	14·8	„	„	

Srednja temperatura 14·7°, za 0·9° nad normalom.

Razpela

vseh velikostij iz jako umetnih lesnih rezbarij priporoča **za cerkve, šole, urade, bolnišnice, rodbine** itd. 455 10—8

Fran Stampfl

v Ljubljani v Tonhalle (v bivšem gledališkem poslopju).

468 1

Neutešljivo užaljeni javljamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o smrti iskreno ljubljenega našega soproga, oziroma očeta in brata, blagorodnega gospoda

Josipa Bernarda,

voščárja, hišnega in zemljiščnega posestnika,

katerega je Vsemogočni danes v torek dné 19. septembra t. l. ob $^3/_4$11. uro po noči po dolgotrajni mučni bolezni, previdenega s svetimi zakramenti za umirajoče, v 35letni dobi poklical k Sebi v boljše življenje.

Pogreb nepozabnega pokojnika bode v četrtek, dné 21. t. m., ob $^3/_4$6. uro zvečer iz hiše žalosti, Slonove ulice št. 3, na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v mestni župni cerkvi Marijinega Oznanjenja pri čč. oo. frančiškanih.

Blagega pokojnika priporočamo v pobožno molitev in prijazen spomin.

V LJUBLJANI, dné 19. septembra 1893.

Zofija Bernard roj. **Martinčič**, soproga. — **Frančišek, Makso, Vilibald**, sinovi. **Kristina Bernard**, sestra.

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo.

V zlatu **obrestljivi in povračljivi papir za nalaganje denarja.** — Vsled mejnarodnih denarnih kriz se vsa zlata posojila jako visoko cenijo in dosegajo najvišje kurze.

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo 50 23

daje poleg tega še nastopne prednosti. Te so:

Hipotekarno zagotovljeno je na prvo hipoteko v prvi vrsti na železnici Ruščuk-Varna in Kaspičan-Sofija-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

More se podražiti, ker te obligacije stojé še kacih 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati, da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donašajo.

Popolnoma davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnjost.

Se lahko iztrži, ker se prodaja na borzah na Dunaju, v Berolinu, Amsterdamu in Genfu.

Veliko donaša, po sedanjem kurzu 6½ odstotka.

Menjalna delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.

Licitacija lož.

467 3—1

V svrho **zakupne oddaje lož v deželnem gledališču** za **sezono 1893/94** vršila se bo

licitacija

v torek dné 26. septembra 1893. l. v gledališču, in sicer **dopoldne ob 10. uri za nemške, popoldne ob ½3. uri pa za slovenske predstave.**

Dražbeni pogoji so razgrnjeni na vpogled v deželni pomočni pisarni med 11. in 12. uro dopoldne.

Deželni odbor kranjski.

V Ljubljani, dné 19. septembra 1893.

Zadnji mesec. **Inomostske srečke à 50 kr.** *Zadnji mesec.*

Glavni dobitek **50.000** goldinarjev.

(457 18—3

Srečke à 50 kr. priporoča **J. C. MAYER.**

Knjigarna

Kleinmayr-ja in Bamberg-a

v Ljubljani na Kongresnem trgu 2

priporoča svojo 451 12—7

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učiliščih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah broširanih in v trdnih šolskih vezih **po najnižjih cenah.**

Seznami uvedenih knjig se oddajajo **zastonj.**

Dunajska borza.

Dné 20. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	97	gld. 25	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97	„ 05	„
Zlata renta 4%, davka prosta	119	„ 70	„
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96	„ 70	„
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	984	„ —	„
Kreditne akcije, 160 gld.	335	„ 75	„
London, 10 funtov strl.	126	„ 45	„
Napoleondor (20 fr.)	10	„ 03½	„
Cesarski cekini	—	„ —	„
Nemških mark 100	62	„ 20	„

Dné 19. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	116	gld. 10	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	„ —	„
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146	„ 50	„
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161	„ 50	„
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194	„ 25	„
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	„ 80	„
Zastavna pisma „ „ „ „ 4½%	101	„ 10	„
Kreditne srečke, 100 gld.	195	„ —	„
St. Genóis srečke, 40 gld.	67	„ 75	„
4% srečke dunajske parobrodne družbe	137	gld. —	kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18	„ 50	„
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	„ 50	„
Salmove srečke, 40 gld.	67	„ —	„
Windischgraezove srečke, 20 gld.	65	„ —	„
Ljubljanske srečke	24	„ —	„
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149	„ 75	„
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2880	„ —	„
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103	„ 50	„
Papirnih rubeljev 100	131	„ 50	„

Nakup in prodaja vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd. **Zavarovanje** za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšeza dobitka. Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh**, potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svèti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnic.**

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Andrej Kalan.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.